

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

18. července 2013*

„Kasační opravný prostředek — Televizní vysílání — Směrnice 89/552/EHS — Článek 3a — Opatření přijatá Spojeným královstvím týkající se událostí zásadního společenského významu pro tento členský stát — Mistrovství Evropy v kopané — Rozhodnutí, kterým se prohlašují opatření za slučitelná s unijním právem — Odůvodnění — Články 49 ES a 86 ES — Právo vlastnit majetek“

Ve věci C-201/11 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 27. dubna 2011,

Union des associations européennes de football (UEFA), zastoupená D. Andersonem, QC, a D. Piccininem, barrister, pověřenými B. Keanem a T. McQuailem, solicitors,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Evropská komise, zastoupená E. Montaguti, N. Yerrell a A. Dawesem, jako zmocněnci, ve spolupráci s M. Gray, barrister, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

Belgické království,

Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zastoupené L. Seeboruthem a J. Beeko, jako zmocněnci, ve spolupráci s T. de la Marem, barrister,

vedlejší účastníci v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, vykonávající funkci předsedkyně třetího senátu, K. Lenaerts, E. Juhász, J. Malenovský (zpravodaj) a D. Šváby, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 13. září 2012,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 12. prosince 2012,

* Jednací jazyk: angličtina.

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Union des associations européennes de football (UEFA) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 17. února 2011, UEFA v. Komise (T-55/08, Sb. rozh. s. II-271, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl její návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2007/730/ES ze dne 16. října 2007 o slučitelnosti opatření přijatých Spojeným královstvím podle čl. 3a odst. 1 směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání s právními předpisy Společenství (Úř. věst. L 295, s. 12, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

- 2 Směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání (Úř. věst. L 298, s. 23), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES ze dne 30. června 1997 (Úř. věst. L 202, s. 60, dále jen „směrnice 89/552“), obsahovala článek 3a, který do ní byl vložen posledně uvedenou směrnicí a který stanovil:

„1. Každý členský stát může v souladu s právem Společenství přijímat opatření, aby zajistil, že subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci, nevysílají na základě výhradních práv události, jimž členský stát přikládá zásadní společenský význam, způsobem, který zbavuje významnou část veřejnosti zmíněného členského státu možnosti sledovat tyto události v přímém přenosu nebo ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání. V této souvislosti členský stát vypracuje seznam vnitrostátních a jiných událostí, jimž přikládá zásadní společenský význam. Tento seznam vypracuje jasným a průhledným způsobem v přiměřené a účelné lhůtě. Přitom členský stát rovněž určí, zda tyto události mají být v celku nebo částečně přenášeny v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, zda mají být v celku nebo částečně přenášeny ze záznamu.

2. Členské státy neprodleně oznámí Komisi všechna opatření, která podle odstavce 1 přijaly nebo zamýšlejí přijmout. Ve lhůtě tří měsíců po oznámení Komise ověří, zda jsou opatření slučitelná s právem Společenství, a sdělí je ostatním členským státům. Vyžádá si stanovisko výboru zřízeného podle článku 23a. Přijatá opatření neprodleně zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* a nejméně jednou ročně zveřejní souhrnný seznam opatření přijatých členskými státy.

3. Členské státy zajistí vhodnými prostředky v rámci svých vnitrostátních předpisů, aby subjekty televizního vysílání, které spadají do jejich pravomoci, vykonávaly výhradní práva, která nabudou po vyhlášení této směrnice, tak aby významná část veřejnosti v jiném členském státě nebyla zbavena možnosti sledovat v celku nebo částečně v přímém přenosu nebo, je-li to nezbytné nebo vhodné z objektivních důvodů veřejného zájmu, v celku nebo částečně ze záznamu ve volně dostupném televizním vysílání v souladu s ustanoveními přijatými tímto jiným členským státem podle odstavce 1 události, které tento jiný členský stát určil v souladu s předchozími odstavci.“

- 3 Body 18 až 22 odůvodnění směrnice 97/36 zněly následovně:

„(18) vzhledem k tomu, že má rozhodující význam, aby členské státy byly schopny přijímat opatření na ochranu práva na informace a na zajištění širokého přístupu veřejnosti k televiznímu přenosu vnitrostátních nebo mezinárodních událostí zásadního společenského významu, jako jsou olympijské hry a mistrovství světa a mistrovství Evropy v kopané [dále jen ‚turnaj EURO‘];

že pro tento účel si členské státy ponechávají právo přijímat opatření slučitelná s právem Společenství, která mají za cíl upravit výkon výhradních vysílacích práv pro tyto události subjekty televizního vysílání, které spadají do jeho pravomoci;

- (19) vzhledem k tomu, že je vhodné v rámci Společenství přijímat opatření, která by zabránila případné právní nejistotě a narušení trhu a která by uvedla do souladu volný pohyb služeb televizního vysílání a nezbytnost zamezit případnému obcházení vnitrostátních opatření určených pro ochranu legitimního obecného zájmu;
- (20) vzhledem k tomu, že je zejména vhodné, aby tato směrnice obsahovala ustanovení pro výkon výhradních vysílacích práv subjekty televizního vysílání, která případně koupí pro události, jež mají pro společnost v jiném členském státě než v tom, do jehož pravomoci spadají subjekty televizního vysílání, zásadní význam; [...]
- (21) vzhledem k tomu, že události zásadního společenského významu ve smyslu této směrnice by měly splňovat určitá kritéria, to znamená, že by se mělo jednat o výjimečné události, které mají význam pro širokou veřejnost v Evropské unii, v dotčeném členském státě nebo ve významné části dotčeného členského státu a které jsou předem organizovány pořadatelem, jenž je legálně oprávněn prodávat práva na tuto událost;
- (22) vzhledem k tomu, že pro účely této směrnice se ‚volně dostupným televizním vysíláním‘ rozumí vysílání pořadu dostupného veřejnosti na veřejném nebo soukromém kanálu bez jiných poplatků, než které jsou v členském státě nejrozšířenější (např. televizní poplatky nebo základní poplatky za kabelovou přípojku).“

Skutečnosti předcházející sporu

- 4 Skutečnosti předcházející sporu jsou v bodech 5 až 15 napadeného rozsudku vylíčeny následovně:

„5 [UEFA] je řídicím orgánem evropského fotbalu. Její hlavní úlohou je dbát na rozvoj evropského fotbalu a organizuje řadu mezinárodních fotbalových soutěží, mezi něž patří závěrečná fáze mistrovství Evropy ve fotbale (dále jen [‚závěrečná fáze turnaje EURO‘]), na kterém se utkává 16 národních mužstev jednou za čtyři roky v celkem 31 fotbalových zápasech. Příjmy z prodeje komerčních práv spojených s těmito soutěžemi jí umožňují podporovat rozvoj evropského fotbalu. V tomto kontextu UEFA uvádí, že 64 % příjmů z prodeje komerčních práv týkajících se [závěrečné fáze] turnaje EURO plyne z prodeje práv na televizní přenos zápasů.

6 Rozhodnutím ze dne 25. června 1998 vypracoval ministr kultury, sdělovacích prostředků a sportu Spojeného království Velké Británie a Severního Irska (dále jen ‚ministr‘) na základě části IV Broadcasting Act 1996 (zákon z roku 1996 o rozhlasovém a televizním vysílání) seznam událostí zásadního společenského významu pro Spojené království, který zahrnoval [závěrečnou fázi turnaje] EURO.

7 Přijetí tohoto seznamu předcházela konzultace 42 různých institucí zahájená ministrem v červenci 1997 ve věci kritérií, podle kterých měl být hodnocen společenský význam jednotlivých událostí ve Spojeném království. Tento postup vedl k přijetí seznamu kritérií uvedeného v dokumentu ministerstva kultury, sdělovacích prostředků a sportu z listopadu 1997, který ministr používá pro účely vypracování seznamu událostí zásadního společenského významu pro Spojené království. Podle tohoto dokumentu může být událost zapsána na seznam zejména tehdy, pokud má na vnitrostátní úrovni mimořádný celkový ohlas, a to nejen u těch, kteří příslušnou sportovní činnost zpravidla sledují. Podle téhož dokumentu může být takto kvalifikována národní či mezinárodní sportovní událost, jež má mimořádný charakter nebo již se účastní národní tým nebo sportovci Spojeného království. Mezi události, které splňují tato kritéria, mají největší

pravděpodobnost zapsání ty, které mají vysokou televizní sledovanost, nebo ty, které jsou tradičně vysílány v přímém přenosu na neplacených televizních kanálech. Ministr bere rovněž pro účely svého posouzení v úvahu další faktory související s důsledky pro dotyčný sport, jako je možnost nabízet přímý přenos události v plném rozsahu, dopady na příjmy v dotyčné sportovní oblasti, důsledky pro trh rozhlasového a televizního vysílání a existence okolností, které zajistí přístup k události prostřednictvím rozhlasového nebo televizního přenosu ze záznamu.

- 8 Ministr tedy v souladu s článkem 97 Broadcasting Act 1996 zahájil postup konzultací ohledně konkrétních událostí, které mají být zapsány na seznam. V rámci těchto konzultací si ministr vyžádal stanovisko několika příslušných institucí a hospodářských subjektů, jakož i držitelů televizních práv, mimo jiné UEFA. Mimoto poradní výbor zřízený ministrem a nazvaný ‚Advisory Group on listed events‘ (poradní skupina pro události zapsané na seznam) vydal stanovisko k událostem, které mají být zapsány, přičemž ohledně [závěrečné fáze] turnaje EURO navrhl, aby na seznam byly zapsány finále, semifinále a zápasy, jichž se účastní národní mužstva Spojeného království.
- 9 Na základě článku 98 Broadcasting Act 1996, ve znění Television Broadcasting Regulations 2000 (nařízení o televizním vysílání z roku 2000), jsou subjekty televizního vysílání rozděleny do dvou kategorií. První kategorie zahrnuje subjekty poskytující bezplatnou službu, která může být navíc přijímána alespoň 95 % obyvatelstva Spojeného království [dále jen ‚subjekty televizního vysílání provozující volně dostupné kanály‘]. Druhá kategorie zahrnuje subjekty, které tyto podmínky nesplňují[, a patří do ní mimo jiné subjekty televizního vysílání provozující placené kanály].
- 10 Mimoto na základě článku 101 Broadcasting Act 1996, ve znění Television Broadcasting Regulations 2000, může provozovatel televizního vysílání, který spadá do jedné z těchto kategorií, vysílat v přímém přenosu celou událost zapsanou na seznamu nebo její část pouze tehdy, když provozovatel spadající do druhé z těchto kategorií získal právo vysílat přímý přenos celé události nebo uvedené části téže události v tomtéž nebo v podstatě tomtéž regionu. Není-li tato podmínka splněna, musí subjekt, který hodlá vysílat přímý přenos celé dotčené události nebo její části, získat předchozí souhlas Office of Communications (Úřad pro komunikace).
- 11 Podle článku 3 Code on Sports and Other Listed and Designated Events (kodex pro sportovní události a ostatní události uvedené v seznamu), ve znění platném v roce 2000, jsou události zásadního společenského významu uvedené v seznamu rozděleny do dvou skupin. ‚Skupina A‘ zahrnuje události, které nesmějí být přenášeny exkluzivně přímým přenosem, nejsou-li splněna určitá kritéria. ‚Skupina B‘ zahrnuje události, které nesmějí být přenášeny exkluzivně přímým přenosem, pokud nebyl zajištěn přenos ze záznamu.
- 12 Podle článku 13 Code on Sports and Other Listed and Designated Events může Office of Communications udělit souhlas pro události spadající do ‚skupiny A‘ seznamu, kam patří [závěrečná fáze turnaje] EURO, pokud s nimi související práva k vysílání byla veřejně nabídnuta na základě spravedlivých a přiměřených podmínek všem subjektům televizního vysílání a subjekt spadající do druhé kategorie nevyjádřil zájem o jejich koupi.
- 13 Dopisem ze dne 25. září 1998 předalo Spojené království Komisi Evropských společenství podle čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552 seznam událostí vypracovaný ministrem. V návaznosti na korespondenci mezi Spojeným královstvím a Komisí a nové oznámení o opatřeních, k němuž došlo dne 5. května 2000, informoval generální ředitel generálního ředitelství Komise (GŘ) pro vzdělávání a kulturu Spojeného království dopisem ze dne 28. července 2000 o tom, že Komise nevznáší námitky proti opatřením tohoto členského státu, která tudíž budou zveřejněna v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

14 Rozsudkem ze dne 15. prosince 2005, *Infront WM v. Komise* (T-33/01, Sb. rozh. s. II-5897), [Tribunál] zrušil rozhodnutí obsažené v dopise ze dne 28. července 2000 z důvodu, že představovalo rozhodnutí ve smyslu článku 249 ES, které mělo být přijato samotným kolegiem členů Komise [...].

15 Na základě [uvedeného rozsudku] přijala Komise [sporné rozhodnutí].“

Sporné rozhodnutí

5 Článek 1 sporného rozhodnutí zní:

„Opatření přijatá podle čl. 3a odst. 1 [směrnice 89/552], která Spojené království oznámilo Komisi dne 5. května 2000, jsou ve znění zveřejněném v řadě C 328 *Úředního věstníku Evropských společenství* ze dne 18. listopadu 2000 slučitelná s právními předpisy Společenství.“

6 V souladu s článkem 3 se uvedené rozhodnutí „použije ode dne 18. listopadu 2000“.

7 Body 3 až 6, 18 až 21, 24 a 25 odůvodnění sporného rozhodnutí zní:

„(3) Při posuzování Komise zohlednila dostupné údaje o mediálním prostředí ve Spojeném království.

(4) Seznam událostí zásadního společenského významu, jež byly součástí opatření Spojeného království, byl vypracován jasným a transparentním způsobem a ve Spojeném království byly zahájeny rozsáhlé konzultace.

(5) Komise s uspokojením konstatovala, že události uvedené v seznamu opatření Spojeného království splňují alespoň dvě z následujících kritérií, která jsou považována za spolehlivé ukazatele událostí společenského významu: i) událost má v určitém členském státě mimořádný celkový ohlas a nemá význam pouze pro veřejnost, která příslušnou sportovní či jinou činnost zpravidla sleduje, ii) událost je všeobecně uznávaná a pro obyvatelstvo určitého členského státu má zvláštní kulturní význam, neboť především posiluje kulturní identitu, iii) příslušné události se účastní národní tým v rámci soutěže nebo turnaje mezinárodního významu a iv) událost je vysílána ve volně dostupném televizním vysílání a má vysokou sledovanost.

(6) Řada událostí uvedených v seznamu opatření Spojeného království, včetně letních a zimních olympijských her, finálových zápasů mistrovství světa a [závěrečných fází turnajů EURO], spadá do kategorie událostí, které jsou tradičně považovány za události zásadního společenského významu, jak je výslovně uvedeno v 18. bodě odůvodnění směrnice [97/36]. Tyto události mají ve Spojeném království mimořádný celkový ohlas, neboť jsou velmi oblíbené u široké veřejnosti (bez ohledu na státní příslušnost účastníků), a nikoli pouze u veřejnosti, která sportovní události zpravidla [v televizi] sleduje.

[...]

(18) Události uvedené v seznamu, a to včetně těch, které je třeba zvažovat v jejich celistvosti, nikoli jako sled jednotlivých událostí, jsou vysílány ve volně dostupném televizním vysílání a mají vysokou sledovanost. Pokud tomu tak ve výjimečných případech nebylo (zápasy mistrovství světa v kriketu uvedené v seznamu), je seznam omezený (neboť zahrnuje pouze finálové a semifinálové zápasy a zápasy domácích družstev) a vyžaduje pouze odpovídající sekundární pokrytí a v každém případě splňuje dvě z kritérií, která jsou považována za spolehlivé ukazatele společenského významu dané události (13. bod odůvodnění).

- (19) Opatření Spojeného království se jeví jako přiměřená, a odůvodňují proto výjimku ze základní svobody volného pohybu služeb zakotvené ve Smlouvě o ES, a to na základě naléhavého důvodu veřejného zájmu, jenž spočívá v zajištění přístupu široké veřejnosti k vysílání událostí zásadního společenského významu.
- (20) Opatření Spojeného království jsou v souladu s pravidly hospodářské soutěže [Evropského společenství], odkazuje-li definice subjektů, které mohou vysílat události uvedené v seznamu, na objektivní kritéria, která umožňují skutečnou a potenciální hospodářskou soutěž při získávání vysílacích práv na tyto události. Kromě toho není počet událostí uvedených v seznamu nepřiměřený, a nenaruší tak hospodářskou soutěž na trzích s volně dostupným televizním vysíláním a placeným vysíláním.
- (21) Proporcionalita opatření Spojeného království je dále posílena skutečností, že řada událostí uvedených v seznamu vyžaduje pouze odpovídající sekundární pokrytí.
- [...]
- (24) Z [výše uvedeného rozsudku Tribunálu Infront WM v. Komise] vyplývá, že prohlášení o slučitelnosti opatření přijatých podle čl. 3a odst. 1 [směrnice 89/552] s právními předpisy Společenství představuje rozhodnutí, a proto musí být přijato Komisí. Tímto rozhodnutím je tudíž třeba stanovit, že opatření oznámená Spojeným královstvím jsou slučitelná s právními předpisy Společenství. Opatření stanovená v příloze tohoto rozhodnutí by měla být v souladu s čl. 3a odst. 2 [směrnice 89/552] zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (25) Za účelem zajištění právní jistoty by se toto rozhodnutí mělo použít od data prvního zveřejnění opatření oznámených Spojeným královstvím v *Úředním věstníku Evropské unie*."

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 8 Na podporu návrhu na částečné zrušení sporného rozhodnutí uplatnila UEFA před Tribunálem osm žalobních důvodů. Napadeným rozsudkem Tribunál nevyhověl žádnému z těchto žalobních důvodů a žalobu v plném rozsahu zamítl. Rovněž zamítl návrh UEFA na organizační procesní opatření, jehož prostřednictvím měl Tribunál vyzvat Komisi k předložení několika dokumentů.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 9 V rámci svého kasačního opravného prostředku uplatňuje UEFA v podstatě sedm důvodů, z nichž první vychází z nesprávného právního posouzení v souvislosti s podmínkou jasnosti a transparentnosti, druhý z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu v souvislosti s kvalifikací závěrečné fáze turnaje EURO jako události zásadního společenského významu pro Spojené království, třetí z nesprávného právního posouzení při uplatňování ustanovení Smlouvy týkajících se veřejných podniků a podniků, kterým členské státy přiznávají zvláštní nebo výlučná práva, čtvrtý z nesprávného právního posouzení při uplatňování dalších ustanovení Smlouvy týkajících se hospodářské soutěže, pátý z nesprávného právního posouzení při uplatňování ustanovení Smlouvy týkajících se svobody poskytování služeb a zásady proporcionality, šestý z nesprávného právního posouzení při uplatňování práva vlastnit majetek a sedmý z nesprávného právního posouzení v souvislosti s odůvodněním sporného rozhodnutí.

Úvodní poznámky

- 10 Na prvním místě je třeba poukázat na skutečnost, že prostřednictvím čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 umožnil unijní zákonodárce členským státům označit určité události za události zásadního společenského významu pro daný členský stát (dále jen „událost zásadního významu“), a výslovně tak v rámci prostoru pro uvážení, který mu přiznává Smlouva, připustil překážky pro volný pohyb služeb, svobodu usazování, volnou hospodářskou soutěž a právo vlastnit majetek, ke kterým označení za událost zásadního významu nevyhnutelně vede. Jak vyplývá z bodu 18 odůvodnění směrnice 97/36, zákonodárce vycházel z toho, že jsou takové překážky odůvodněné cílem spočívajícím v ochraně práva na informace a v zajištění širokého přístupu veřejnosti k televiznímu přenosu uvedených událostí.
- 11 Skutečnost, že je sledování takového cíle legitimní, již ostatně Soudní dvůr uznal, když uvedl, že výhradní prodej práv k událostem vysoce zajímavým pro veřejnost může značně omezit přístup veřejnosti k informacím o těchto událostech. V demokratické a pluralitní společnosti má přitom právo na informace zvláštní význam, který je v případě takovýchto událostí o to zjevnější (viz rozsudek ze dne 22. ledna 2013, Sky Österreich, C-283/11, body 51 a 52).
- 12 Na druhém místě je třeba upřesnit, že v souladu s čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 přísluší určování událostí zásadního významu jediné členským státům, které mají v tomto ohledu široký prostor pro uvážení.
- 13 Směrnice 89/552 totiž neupravuje harmonizovaný seznam takových událostí, nýbrž je založena na předpokladu, že pokud jde o jejich význam pro širokou veřejnost, existují v rámci Unie výrazné rozdíly sociálního a kulturního rázu. Článek 3a odst. 1 této směrnice proto stanoví, že každý členský stát vypracuje seznam událostí, „jímž přikládá zásadní společenský význam“. Tento prostor pro uvážení členských států je zdůrazněn také v bodě 18 odůvodnění směrnice 97/36, kde se uvádí, že má „rozhodující význam“, aby byly schopny přijímat opatření na ochranu práva na informace a na zajištění širokého přístupu veřejnosti k televiznímu přenosu událostí zásadního významu.
- 14 Rozsáhlost zmiňovaného prostoru pro uvážení dále vyplývá ze skutečnosti, že směrnice 89/552 a 97/36 nestanoví k uplatňování tohoto prostoru pro uvážení žádný přesný rámec. Jediná kritéria, jež tyto směrnice stanoví a na jejichž základě může dotyčný členský stát označit určitou událost za událost zásadního významu, jsou totiž uvedena v bodě 21 odůvodnění směrnice 97/36, podle kterého by se mělo jednat o výjimečnou událost, která má význam pro širokou veřejnost v Unii, v dotyčném členském státě nebo ve významné části dotyčného členského státu a která je předem organizována pořadatelem, jenž je legálně oprávněn prodávat práva na tuto událost.
- 15 Vzhledem k tomu, že jsou tato kritéria poměrně nepřesná, přísluší každému členskému státu, aby jim dal konkrétní podobu a aby posoudil význam daných událostí pro širokou veřejnost z hlediska zvláštních sociálních a kulturních rysů společnosti daného členského státu.
- 16 Na třetím místě je třeba poukázat na to, že podle čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552 má Komise pravomoc kontrolovat legalitu vnitrostátních opatření, jimiž se určují události zásadního významu, a může tak odmítnout opatření, která s unijním právem nejsou slučitelná.
- 17 V rámci tohoto posuzování je Komise povinna zejména ověřit, zda jsou splněny následující podmínky:
 - dotyčná událost byla zapsána na seznam podle čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 jasným a průhledným způsobem v přiměřené a účelné lhůtě;
 - takovou událost lze platně považovat za událost zásadního významu;

- označení dané události za událost zásadního významu je v souladu s obecnými zásadami unijního práva, jako jsou zásady proporcionality a zákazu diskriminace, se základními právy, se zásadami volného pohybu služeb a svobody usazování a s pravidly volné hospodářské soutěže.
- 18 Tato kontrolní pravomoc je však omezena, zejména při posuzování druhé a třetí podmínky uvedených v předchozím bodě.
- 19 Zprvce totiž z rozsáhlosti prostoru pro uvážení členských států zmíněné v bodě 12 tohoto rozsudku vyplývá, že se kontrolní pravomoc Komise musí omezit na zjišťování zjevně nesprávného posouzení členských států při určování událostí zásadního významu. Za účelem ověření, zda k takovému nesprávnému posouzení došlo, tedy musí Komise mimo jiné posoudit, zda dotýčný členský stát pečlivě a nestranně prozkoumal všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu, o něž se opírají závěry, které jsou z nich vyvozovány (viz obdobně rozsudky ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, s. I-5469, bod 14, a ze dne 22. prosince 2010, Gowan Comércio Internacional e Serviços, C-77/09, Sb. rozh. s. I-13533, body 56 et 57).
- 20 Zadruhé, pokud jde konkrétně o třetí podmínku uvedenou v bodě 17 tohoto rozsudku, nelze opomíjet skutečnost, že platné označení určité události za událost zásadního významu způsobuje nevyhnutelně překážky pro volný pohyb služeb, svobodu usazování, volnou hospodářskou soutěž a právo vlastnit majetek, tj. překážky, s nimiž unijní zákonodárce počítal a u nichž vycházel z toho – jak bylo uvedeno v bodě 10 tohoto rozsudku – že jsou odůvodněné cílem obecného zájmu spočívajícím v ochraně práva na informace a v zajištění širokého přístupu veřejnosti k televiznímu přenosu uvedených událostí.
- 21 V zájmu zajištění užitečného účinku článku 3a směrnice 89/552 je tedy nutno konstatovat, že byla-li určitá událost členským státem platně označena za událost zásadního významu, je Komise povinna posuzovat pouze ty dopady tohoto úkonu na volný pohyb služeb, na svobodu usazování, na volnou hospodářskou soutěž a na právo vlastnit majetek, které jdou nad rámec dopadů, s nimiž je zařazení takové události na seznam podle odstavce 1 tohoto článku 3a nutně spojeno.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení v souvislosti s podmínkou jasnosti a transparentnosti

Argumentace účastnic řízení

- 22 První důvod kasačního opravného prostředku se týká bodu 94 napadeného rozsudku, v němž Tribunál určil, že předmětem ani účinkem požadavku na jasnost a transparentnost zavedeného článkem 3a směrnice 89/552 není ukládat příslušnému vnitrostátnímu orgánu povinnost uvádět důvody, proč se neřídil stanovisky nebo vyjádřeními, které mu byly předloženy v rámci konzultací. UEFA tvrdí, že v souladu s tímto požadavkem nemůže členský stát bez sebemenšího vysvětlení odmítnout shodující se doporučení k velmi důležité otázce z několika nezávislých stran, včetně doporučení poradní skupiny, kterou si přitom sám zřídil k tomu, aby mu radila při sestavování seznamu podle odstavce 1 tohoto článku 3a, a doporučení orgánu pro hospodářskou soutěž.
- 23 Spojené království a Komise zpochybňují opodstatněnost prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

- 24 Z bodu 12 tohoto rozsudku vyplývá, že vnitrostátní orgán pověřený označením události za událost zásadního významu má široký prostor pro uvážení. Z toho plyne, že není povinen řídit se stanovisky poradních orgánů, s nimiž vedl konzultace před přijetím rozhodnutí.

- 25 Pokud jde o důvody, proč se uvedený orgán takovými stanovisky neřídil, je pravda, že stejně jako to platí pro autory unijních aktů (viz rozsudek ze dne 10. července 2008, Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, Sb. rozh. s. I-4951, bod 166), musí tento orgán uvést důvody, pro něž byla určitá událost označena za událost zásadního významu, aby se tak zúčastněné osoby mohly za účelem uplatnění svých práv seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a aby Komise mohla provést kontrolu a příslušné soudy mohly vykonat přezkum.
- 26 Na rozdíl od tvrzení UEFA ale ke splnění takového cíle není nutné, aby uvedený orgán sdělil konkrétní důvody, proč se neřídil stanovisky vydanými určitými poradními orgány, když se jimi není povinen řídit. V tomto ohledu je nerozhodné, že tato stanoviska pocházejí od více poradních orgánů, které mají na věc shodný pohled.
- 27 Za těchto podmínek je třeba první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu v souvislosti s kvalifikací závěrečné fáze turnaje EURO jako události zásadního významu

- 28 Pokud jde o kvalifikaci závěrečné fáze turnaje EURO jako události zásadního významu, Tribunál uvažoval v bodě 103 napadeného rozsudku následovně:

„[...] žádná platná úvaha neumožňuje dojít k závěru, že v zásadě mohou být takto s ohledem na společnost tohoto členského státu označeny pouze „atraktivní“ zápasy a zápasy národních týmů Spojeného království, a proto i být zařazeny do takového seznamu. [Závěrečná fáze turnaje] EURO je totiž soutěž, která může být důvodně považována za jednu událost spíše než za soubor jednotlivých událostí rozdělených na „atraktivní“ zápasy, „běžné“ zápasy a zápasy příslušného národního týmu. V tomto ohledu je veřejně známo, že v rámci [závěrečné fáze] turnaje EURO určují výsledky „běžných“ zápasů osud týmů, takže jejich účast v „atraktivních“ zápasech nebo v zápasech, v nichž hraje příslušný národní tým, na nich může záviset. V „běžných“ zápasech se tak rozhoduje o soupeřích příslušného národního týmu v dalších fázích soutěže. Kromě toho výsledky „běžných“ zápasů mohou dokonce určit, zda národní tým postoupí, či nepostoupí do další fáze soutěže.“

- 29 V bodě 120 napadeného rozsudku Tribunál uvedl následující:

„[...] uvedení [závěrečné fáze] turnaje EURO v bodě 18 odůvodnění směrnice 97/36 znamená, že Komise nemůže považovat zapsání zápasů této soutěže na seznam událostí za úkon, který je v rozporu s právem Společenství, z důvodu, že jí dotýčný členský stát neoznámil zvláštní důvody odůvodňující jejich zásadní společenský význam [...]. Avšak případný závěr Komise, že zapsání [závěrečné fáze] turnaje EURO jako celku na seznam [událostí zásadního významu] je slučitelné s právem Společenství z důvodu, že je tato soutěž na základě svých znaků platně považována za jednu událost, může být zpochybněn na základě zvláštních skutečností dokazujících, že „běžné“ zápasy pro společnost tohoto členského státu takto významné nejsou.“

Argumentace účastníků řízení

- 30 UEFA Tribunálu vytýká, že odmítl její argumentaci, podle níž Komise nemohla učinit závěr, že Spojené království platně považovalo závěrečnou fázi turnaje EURO jako celek za událost zásadního významu. Podle ní mohl tento členský stát takto označit pouze tzv. „atraktivní“ zápasy, kterými jsou finále a semifinále a zápasy národních týmů tohoto státu. Seznam takových událostí sestavený Spojeným královstvím tedy neměl obsahovat tzv. „běžné“ zápasy, tj. všechny ostatní zápasy této závěrečné fáze.

- 31 V této souvislosti UEFA v rámci první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál neprávem rozhodl, že již pouhé uvedení soutěže EURO unijním zákonodárcem v bodě 18 odůvodnění směrnice 97/36 mělo za následek, že Komise nemusela po členských státech požadovat, aby zvláště odůvodňovaly své rozhodnutí zařadit soutěž jako celek na seznam událostí zásadního významu. Taková analýza vede podle UEFA mylně k tomu, že Komisi zprošťuje povinnosti ověřit, zda je dotyčná událost skutečně událostí zásadního významu. Podle UEFA tento bod odůvodnění obsahuje pouze demonstrativní výčet druhů událostí, jež by mohly takový význam mít, a nezakládá tedy domněnku, že v něm uvedené události jsou zásadního významu.
- 32 V rámci druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku UEFA Tribunálu vytýká, že několik svých závěrů založil na posouzení skutečností, které nezohlednila ani sama Komise.
- 33 V rámci třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku UEFA tvrdí, že Tribunál tuto analýzu provedl na základě skutečností, jež byly posouzeny zjevně nesprávně.
- 34 Podle Komise je druhý důvod kasačního opravného prostředku zčásti nepřípustný, a to v části, v níž zpochybňuje posouzení skutkového stavu Tribunálem. Dále je podle ní tento důvod kasačního opravného prostředku zcela neopodstatněný a s tímto závěrem se ztotožňuje i Spojené království.

Závěry Soudního dvora

- 35 Pokud jde o první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba rovnou poukázat na to, že Tribunál v bodě 103 napadeného rozsudku prohlásil, že EURO je soutěží, která může být důvodně považována za jednu událost spíše než za soubor jednotlivých událostí rozdělených na „atraktivní“ zápasy, „běžné“ zápasy a zápasy příslušného národního týmu. Jak dále vyplývá z bodu 5 napadeného rozsudku, Tribunál chápal pojem „mistrovství Evropy v kopané“, který je zmíněn v bodě 18 odůvodnění směrnice 97/36, v tom smyslu, že zahrnuje pouze závěrečnou fázi této soutěže.
- 36 Ani uvedený bod odůvodnění ani žádné jiné ustanovení směrnic 85/552 a 97/36 však neobsahují nic, co by dokládalo, že se pojem „mistrovství Evropy v kopané“ týká pouze závěrečné fáze této soutěže. Tento pojem by tedy měl v zásadě zahrnovat též úvodní fázi tohoto mistrovství, tj. všechny kvalifikační zápasy. Je však nesporné, že kvalifikační zápasy předcházející závěrečné fázi obecně nedokáží vzbudit zájem široké veřejnosti členského státu, který by byl srovnatelný s jejím zájmem o průběh závěrečné fáze. Takový zájem totiž mohou vzbudit pouze některé konkrétní kvalifikační zápasy, zejména ty, jichž se účastní národní tým daného členského státu nebo ostatní týmy kvalifikační skupiny, do níž tento tým patří.
- 37 Kromě toho nelze důvodně zpochybnit fakt, že se význam „atraktivních“ zápasů obecně jeví být větší než význam, jaký je obvykle přikládán zápasům závěrečné fáze turnaje EURO, které jim předcházejí, tj. zápasům o postup ze skupiny. Nelze tedy *a priori* tvrdit, že je význam přisuzovaný posledně uvedené kategorii zápasů stejný jako význam zápasů v rámci prvně uvedené kategorie, a že se tedy všechny zápasy o postup ze skupiny bez rozdílu pokládají za součást jedné události zásadního významu stejně jako „atraktivní“ zápasy. Označení každého zápasu za událost zásadního významu se tedy může v různých členských státech lišit.
- 38 Z předchozích úvah vyplývá, že záměrem unijního zákonodávce nebylo naznačit, že je „mistrovství Evropy v kopané“ ve smyslu bodu 18 odůvodnění směrnice 97/36 omezeno pouze na jeho závěrečnou fázi a že tvoří jednu nedělitelnou událost. Turnaj EURO musí být naopak považován za událost, která je v zásadě rozdělitelná na jednotlivé zápasy či etapy, z nichž nemusí být všechny nutně kvalifikovány jako událost zásadního významu.
- 39 Je však třeba upřesnit, že takovýto nesprávný výklad, který Tribunál podal k bodu 18 odůvodnění směrnice 97/36, konkrétně k pojmu „turnaj EURO“, neměl na projednávanou věc vliv.

- 40 Pokud jde o nejprve o vynětí kvalifikačních zápasů z definice turnaje EURO, stačí připomenout, že Spojené království tyto zápasy nezahrnulo na seznam událostí zásadního významu, a že se tedy sporné rozhodnutí takovýchto zápasů netýká.
- 41 Následně je nutno konstatovat, že Tribunál v bodech 128 až 139 napadeného rozsudku zkoumal na základě skutečností, které poskytla UEFA, a z hlediska konkrétního vnímání veřejnosti ve Spojeném království, zda všechny zápasy závěrečné fáze turnaje EURO skutečně u této veřejnosti vzbuzují dostatečný zájem, aby mohly být zařazeny mezi události zásadního významu. Jelikož Tribunál dospěl k závěru, že tomu tak je, byl následně oprávněn konstatovat, že všechny zápasy závěrečné fáze turnaje EURO lze ve Spojeném království považovat za jednu událost zásadního významu. Jeho posouzení tedy bylo fakticky v souladu s tím, co vyplývá z bodu 38 tohoto rozsudku.
- 42 Konečně z úvah obsažených v bodech 107 až 114 tohoto rozsudku vyplývá, že nesprávný výklad bodu 18 odůvodnění směrnice 97/36 neměl vliv na závěr Tribunálu, že odůvodnění sporného rozhodnutí vyhovuje podmínkám stanoveným v článku 253 ES.
- 43 Na základě úvah popsanych v bodě 35 tohoto rozsudku tedy Tribunál dospěl ke zjištění, uvedenému v bodě 120 napadeného rozsudku, že žádný členský stát není povinen oznámit Komisi zvláštní důvody, proč je závěrečná fáze turnaje EURO jako celek označena v daném členském státě za jednu událost zásadního významu.
- 44 Avšak vzhledem k tomu, že závěrečná fáze turnaje EURO nemůže být jako celek platně zahrnuta na seznam událostí zásadního významu nezávisle na zájmu, jaký zápasy vzbuzují v dotyčném členském státě, není tento členský stát zproštěn povinnosti oznámit Komisi důvody, na jejichž základě se lze domnívat, že v konkrétním společenském kontextu tohoto státu představuje závěrečná fáze turnaje EURO jednu událost, kterou je nutno jako celek považovat za událost zásadního významu pro danou společnost, spíše než soubor jednotlivých událostí rozdělených na zápasy, jež vzbuzují zájem nestejně intenzity.
- 45 Tribunál se proto v bodě 120 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když určil, že Komise nemůže považovat zapsání zápasů závěrečné fáze turnaje EURO na seznam za úkon, který je v rozporu s unijním právem, z důvodu, že jí dotyčný členský stát neoznámil zvláštní důvody odůvodňující jejich zásadní společenský význam.
- 46 Za těchto podmínek je třeba zkoumat, zda musí být napadený rozsudek s ohledem na toto nesprávné právní posouzení zrušen.
- 47 Z judikatury Soudního dvora v tomto ohledu vyplývá, že nesprávné právní posouzení, jehož se dopustil Tribunál, nemůže vést ke zrušení napadeného rozsudku, pokud se jeho výrok jeví být opodstatněným z jiných právních důvodů (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 47, a ze dne 29. března 2011, ThyssenKrupp Nirosta v. Komise, C-352/09 P, Sb. rozh. s. I-2359, bod 136).
- 48 V projednávané věci je nutno poukázat zaprvé na skutečnost, že k tomu, aby mohla Komise vykonat svou kontrolní pravomoc, může být odůvodnění, na jehož základě členský stát označil určitou událost za událost zásadního významu, stručné, avšak za podmínky, že je toto odůvodnění relevantní. Nelze tedy mimo jiné požadovat, aby členský stát uvedl v samotném oznámení dotyčných opatření podrobné číselné údaje ke každému detailu nebo části události, která byla Komisi oznámena.
- 49 V tomto ohledu je nutno upřesnit, že má-li Komise na základě jí dostupných skutečností pochybnosti o označení určité události za událost zásadního významu, je na ní, aby požádala členský stát, který tuto událost takto označil, o vysvětlení (obdobně viz rozsudek ze dne 29. března 2012, Komise v. Estonsko, C-505/09 P, bod 67).

- 50 V daném případě vyplývá zejména ze sdělení opatření přijatých Spojeným královstvím, která byla Komisi oznámena dne 5. května 2000 a jsou přiložena ke spornému rozhodnutí, že tento členský stát označil závěrečnou fázi turnaje EURO jako celek za událost zásadního významu z důvodu, že tento soubor zápasů, tedy včetně „běžných“ zápasů, má na vnitrostátní úrovni mimořádný celkový ohlas a má zvláštní význam také pro osoby, které zpravidla fotbal nesledují, že televizní sledovanost bude nepochybně vysoká a že tento soubor zápasů byl tradičně vysílán v přímém přenosu prostřednictvím bezplatné služby.
- 51 Na základě takovýchto údajů oznámených Spojeným královstvím v souladu s požadavky čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552 mohla Komise provést kontrolu a vyžádat si od tohoto členského státu v případě, že by to považovala za nutné či vhodné, doplňující vysvětlení či předložení dalších skutečností nad rámec těch, které již byly uvedeny v jeho oznámení.
- 52 Zadruhé nic nenasvědčuje tomu, že by Komise takovou omezenou kontrolu neprovedla a že by nezkoumala z hlediska důvodů uvedených v bodě 50 tohoto rozsudku, zda se ministr nedopustil zjevně nesprávného posouzení, když za událost zásadního významu označil všechny zápasy, které jsou součástí závěrečné fáze turnaje EURO.
- 53 V tomto ohledu předně vyplývá z bodu 6 odůvodnění sporného rozhodnutí, že Komise skutečně ověřila, zda má celá závěrečná fáze turnaje EURO, tedy včetně „běžných“ zápasů, mimořádný celkový ohlas ve Spojeném království, tzn. zda jsou zápasy tohoto turnaje velmi oblíbené mezi širokou veřejností, a ne jen mezi televizními diváky, kteří zpravidla sledují fotbalové zápasy v televizi. Z bodu 18 odůvodnění tohoto rozhodnutí stejně tak vyplývá, že Komise zohlednila skutečnost, že uvedený turnaj jako celek, tedy včetně „běžných“ zápasů, byl vždy vysílán ve volně dostupném televizním vysílání a měl vysokou sledovanost.
- 54 Ze spisu pak vyplývá, že v řízení před Tribunálem připojila Komise k žalobní odpovědi několik dokumentů s číselnými údaji, z nichž vycházela při ověřování legality opatření oznámených Spojeným královstvím, včetně dokumentů, které pocházely z tohoto členského státu a v nichž byly rozlišeny „atraktivní“ zápasy, „běžné“ zápasy a zápasy národního týmu. UEFA přitom nepopřela skutečnost, že tyto dokumenty tvořily základ sporného rozhodnutí, a dokonce uznala, že Komise takové statistické údaje zohlednila (viz bod 58 tohoto rozsudku).
- 55 UEFA konečně nemůže úspěšně tvrdit, že je údajně nedostatečná povaha kontroly provedené Komisí dána tím, že se uvedené dokumenty s číselnými údaji týkají období před rokem 2000 a že Komise nezohlednila údaje týkající se období let 2000 až 2007, ačkoli měla sporné rozhodnutí založit na skutečnostech dostupných ke dni jeho přijetí, tj. k 16. říjnu 2007.
- 56 V tomto ohledu je nutno připomenout, že sporné rozhodnutí bylo přijato, aby nahradilo rozhodnutí, které bylo obsaženo v dopise ze dne 28. července 2000 zaslaném Spojenému království generálním ředitelem generálního ředitelství pro vzdělávání a kulturu a bylo zrušeno výše uvedeným rozsudkem *Infront WM v. Komise* z důvodu, že nebylo přijato kolegiem členů Komise. Aby se zaručila právní jistota, Komise tedy spornému rozhodnutí přiznala zpětný účinek, přičemž zkoumala tatáž vnitrostátní opatření, tj. opatření oznámená Spojeným královstvím dne 5. května 2000, a stanovila, že se toto rozhodnutí použije počínaje 18. listopadem 2000, tj. od data prvního zveřejnění těchto opatření v *Úředním věstníku Evropských společenství*.
- 57 Z judikatury přitom vyplývá, že Komise mohla spornému rozhodnutí takový zpětný účinek přiznat (viz rozsudek ze dne 13. listopadu 1990, *Fedesa a další, C-331/88, Recueil, s. I-4023, body 45 až 47*), a UEFA ostatně tento účinek nezpochybňuje.
- 58 Za těchto podmínek byla Komise povinna provést posouzení ve vztahu k situaci v roce 2000. Jelikož UEFA nevyslovila v tomto ohledu žádné námitky, není nutné zkoumat, zda Komisi příslušelo zohlednit tuto situaci ke dni přijetí rozhodnutí, jež bylo nahrazeno sporným rozhodnutím, nebo ke dni

zveřejnění oznámených vnitrostátních opatření. Úkolem Komise tedy bylo ověřit, zda mohly být v této době všechny zápasy, které jsou součástí závěrečné fáze turnaje EURO, považovány za událost zásadního významu. Ze spisu přitom vyplývá, že UEFA nepředložila Tribunálu nic, co by mu dovolovalo konstatovat, že Komise nepřijala sporné rozhodnutí po zohlednění skutečností dostupných v roce 2000. UEFA právě naopak uznala, že Komise vycházela ze statistických údajů dostupných ke dni přijetí rozhodnutí obsaženého v dopise ze dne 28. července 2000.

- 59 Zatřetí měla UEFA možnost před Tribunálem prokázat, že Komise měla na základě těchto skutečností učinit závěr, že se Spojené království dopustilo zjevně nesprávného posouzení, když všechny zápasy, které jsou součástí závěrečné fáze turnaje EURO, označilo za událost zásadního významu.
- 60 UEFA přitom za tím účelem předložila Tribunálu zejména údaje o sledovanosti závěrečných fází turnaje EURO v letech 1996 a 2000, přičemž tvrdila, že tyto skutečnosti dokládají, že „běžné“ zápasy nemají ve Spojeném království mimořádný celkový ohlas mezi televizními diváky, kteří nesledují fotbalové události pravidelně.
- 61 Tribunál tyto údaje zkoumal v bodech 131 a 132 napadeného rozsudku, ale závěr, který navrhovala UEFA, nepotvrdil.
- 62 S přihlédnutím k dalším údajům, které předložila UEFA a které se týkaly období po roce 2000 (body 128 až 130, 135 a 136 téhož rozsudku), Tribunál v bodě 139 napadeného rozsudku vyslovil závěr, že UEFA neprokázala, že by zjištění obsažená v bodech 6 a 18 odůvodnění sporného rozhodnutí a zmíněná v bodě 53 tohoto rozsudku byla vadná, ani že Komise tedy měla dospět k závěru, že se Spojené království dopustilo zjevně nesprávného posouzení, když za událost zásadního významu označilo všechny zápasy, které jsou součástí závěrečné fáze turnaje EURO.
- 63 Z výše uvedeného vyplývá, že nesprávné právní posouzení, kterého se Tribunál dopustil, nemůže vést ke zrušení napadeného rozsudku, neboť jeho výrok se jeví být opodstatněným z jiných právních důvodů. Proto musí být první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta jako irelevantní.
- 64 V rámci druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku UEFA Tribunálu vytýká, že v rámci svého posouzení, které je zmíněno v bodech 60 a 62 tohoto rozsudku, založil některé ze svých závěrů na skutečnostech, které nezohlednila ani sama Komise.
- 65 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v rámci přezkumu legality podle článku 263 SFEU nemůže Tribunál nahradit odůvodnění autora napadeného aktu svým vlastním odůvodněním a ani nemůže svým vlastním odůvodněním vyplnit mezeru v odůvodnění tohoto aktu, v důsledku čehož by se jeho přezkum nepojil k žádnému posouzení obsaženému v tomto aktu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. ledna 2013, Frucona Košice v. Komise, C-73/11 P, body 87 až 90 a citovaná judikatura).
- 66 V projednávané věci se však přezkum provedený Tribunálem v bodech 126 až 139 napadeného rozsudku pojí k posouzení obsaženému v bodech 6 a 18 odůvodnění sporného rozhodnutí a pouze potvrzuje zjištění, která byla v těchto bodech odůvodnění učiněna.
- 67 V rámci třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku UEFA tvrdí, že Tribunál provedl analýzu zmíněnou v bodech 60 a 62 tohoto rozsudku na základě skutečností, které posoudil zjevně nesprávně.
- 68 Uvedenou částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku se UEFA ve skutečnosti domáhá, aby Soudní dvůr nahradil Tribunálem provedené posouzení skutkového stavu vlastním posouzením, nedovolává se však zkreslení skutkového stavu a důkazů předložených Tribunálu. V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora musí být tedy tato část druhého důvodu kasačního opravného

prostředku odmítnuta jako nepřijatelná (viz rozsudky ze dne 18. května 2006, Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients v. Komise, C-397/03 P, Sb. rozh. s. I-4429, bod 85, a ThyssenKrupp Nirosta v. Komise, uvedený výše, bod 180).

- 69 S ohledem na výše uvedené musí být druhý důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu zamítnut.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení, jehož se měl Tribunál dopustit při uplatňování ustanovení Smlouvy týkajících se veřejných podniků a podniků, kterým členské státy přiznávají zvláštní nebo výlučná práva

Argumentace účastníků řízení

- 70 V rámci první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku UEFA tvrdí, že se Tribunál dopustil pochybení, když ponechal bez povšimnutí základní otázku, a sice zda je čl. 86 odst. 1 ES pro projednávanou věc relevantní. Konkrétně tvrdí, že ačkoli Tribunál vyslovil závěr, že opatření přijatá Spojeným královstvím nepředstavují poskytnutí zvláštních nebo výlučných práv, danou otázku to podle UEFA neřeší, protože dotyčné podniky, zejména BBC a Channel 4, jsou ve smyslu tohoto ustanovení veřejnými podniky.
- 71 V rámci druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku se UEFA domnívá, že analýza Tribunálu ukazuje na nesprávný výklad pojmu „zvláštní práva“ obsaženého v čl. 86 odst. 1 ES, kvůli němuž dospěl neprávem k závěru, že opatření přijatá Spojeným královstvím nepředstavují poskytnutí zvláštních práv subjektům televizního vysílání provozujícím volně dostupné kanály. UEFA zejména uvádí, že Tribunál posoudil formalisticky a jen v teoretické rovině otázku, zda právní předpisy tohoto členského státu poskytují takovým subjektům televizního vysílání zvláštní práva. Dle tvrzení UEFA Tribunál pominul hospodářskou realitu, neboť tyto právní předpisy v praxi umožňují subjektům televizního vysílání provozujícím volně dostupné kanály nabývat výlučná práva k vysílání zápasů závěrečné fáze turnaje EURO ve Spojeném království, zatímco subjekty televizního vysílání provozující placené kanály v praxi taková vysílací práva nabýt nemohou.
- 72 V rámci třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku UEFA tvrdí, že Tribunál měl v případě subjektů televizního vysílání provozujících volně dostupné kanály konstatovat existenci zvláštních práv, neboť jim Spojené království jednoznačně udělilo „právní výsady“. Pokud totiž provozovatel placeného kanálu nabude od UEFA právo vysílat ve Spojeném království zápas závěrečné fáze turnaje EURO, není mu podle UEFA dovoleno toto právo využívat, ledaže by dané právo nabídl za přiměřených podmínek subjektům televizního vysílání provozujícím volně dostupné kanály. Tento provozovatel naproti tomu není podle UEFA povinen nabídnout tato práva jiným provozovatelům placených kanálů.
- 73 Podle Komise je třetí důvod kasačního opravného prostředku nepřijatelný, a to v části, v níž UEFA uplatňuje jisté argumenty, které neuplatnila v návrhu na zahájení řízení před Tribunálem. Podle Komise je tento důvod kasačního opravného prostředku mimoto neopodstatněný a s tímto závěrem se ztotožňuje i Spojené království.

Závěry Soudního dvora

- 74 Pokud jde o první část třetího důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba zaprvé poukázat na to, že Tribunál na rozdíl od tvrzení UEFA neponechal „bez povšimnutí“ základní otázku, a sice zda je čl. 86 odst. 1 ES na projednávanou věc použitelný. Tuto otázku zkoumal v bodech 165 až 171 napadeného rozsudku a dospěl k závěru, že toto ustanovení není relevantní, a že se tedy nepoužije.

- 75 Zadržé je třeba konstatovat, že UEFA před Tribunálem neuplatnila žádný žalobní důvod vycházející z toho, že se čl. 86 odst. 1 ES použije z důvodu, že některé subjekty televizního vysílání provozující volně dostupné kanály jsou veřejnými podniky ve smyslu čl. 86 odst. 1 ES.
- 76 V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora tedy musí být tento argument odmítnut jako nepřipustný (viz rozsudek ze dne 19. července 2012, Alliance One International a Standard Commercial Tobacco v. Komise a Komise v. Alliance One International a další, C-628/10 P a C-14/11 P, bod 111 a citovaná judikatura).
- 77 Pokud jde o druhou část třetího důvodu kasačního opravného prostředku, je nesporné, že znění článků 98 a 101 zákona z roku 1996 o rozhlasovém a televizním vysílání, ve znění nařízení z roku 2000 o televizním vysílání, nijak nerozlišuje mezi různými kategoriemi subjektů televizního vysílání, zejména pak neposkytuje subjektům televizního vysílání provozujícím volně dostupné kanály ochranu, jež by byla odeprána subjektům televizního vysílání provozujícím placené kanály, neboť všechny tyto subjekty televizního vysílání mohou mimo jiné nabývat nevýhradní práva k vysílání událostí zásadního významu a na základě těchto nevýhradních práv je vysílat.
- 78 Nelze zajisté vyloučit, že v praxi budou nakonec jen některé subjekty televizního vysílání provozující volně dostupné kanály, jako je BBC a ITV, ve Spojeném království vysílat na základě povolení Office of Communications všechny zápasy závěrečné fáze turnaje EURO, protože subjekty televizního vysílání provozující placené kanály mají zájem jen o vysílání na základě výhradních práv, a z tohoto důvodu nabídku na získání příslušných práv nepředložili.
- 79 Jak již ale Tribunál v podstatě konstatoval v bodě 171 napadeného rozsudku, takový výsledek vyplývá z obchodní strategie subjektů televizního vysílání provozujících placené kanály, které si zvolily podnikatelský model, který klade důraz na výhradní práva, takže vysílání událostí zásadního významu bez výhradních práv jsou ochotny akceptovat v menší míře než subjekty televizního vysílání provozující volně dostupné kanály. Tento výsledek vyplývá hlavně ze svobodného obchodního rozhodnutí subjektů televizního vysílání této prvně uvedené kategorie, a nelze jej tedy klást na vrub právním předpisům Spojeného království.
- 80 Pokud jde o třetí část třetího důvodu kasačního opravného prostředku, je nutno poukázat na skutečnost, že UEFA před Tribunálem neuplatnila žalobní důvod vycházející z toho, že subjekty televizního vysílání provozující volně dostupné kanály požívají výsady, protože subjekty televizního vysílání provozující placené kanály jsou povinny jim nabídnout vysílací práva ke všem zápasům závěrečné fáze turnaje EURO. V souladu s judikaturou citovanou v bodě 76 tohoto rozsudku tedy musí být takový argument odmítnut jako nepřipustný.
- 81 S ohledem na výše uvedené je třeba třetí důvod kasačního opravného prostředku zčásti zamítnout jako neopodstatněný a zčásti odmítnout jako nepřipustný.

Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení dalších ustanovení Smlouvy týkajících se hospodářské soutěže

Argumentace účastníků řízení

- 82 UEFA tvrdí, že jelikož se čl. 86 odst. 1 ES v projednávané věci jednoznačně použije, dopustil se Tribunál nesprávného právního posouzení, když nezkoumal otázku, zda opatření přijatá Spojeným královstvím ve svém důsledku zajišťují BBC a ITV takové postavení, kterého by nemohly dosáhnout samy bez porušení práva hospodářské soutěže nebo které jim umožnilo snadněji porušovat právo hospodářské soutěže.
- 83 Podle Komise je čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku irelevantní.

Závěry Soudního dvora

- 84 UEFA Tribunálu vytýká, že porušil několik článků Smlouvy týkajících se hospodářské soutěže, přičemž uznává, že v kontextu projednávaného sporu je použití těchto článků podmíněno použitelností čl. 86 odst. 1 ES.
- 85 V bodech 165 až 171 napadeného rozsudku ale Tribunál konstatoval, že čl. 86 odst. 1 ES použitelný není. Vzhledem k tomu, že se UEFA v rámci tohoto řízení o kasačním opravném prostředku nepodařilo tento závěr vyvrátit, je čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku irelevantní, a musí být tedy zamítnut.

K pátému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení, jehož se měl Tribunál dopustit při uplatňování ustanovení Smlouvy týkajících se svobody poskytování služeb a zásady proporcionality

Argumentace účastníků řízení

- 86 V rámci první části pátého důvodu kasačního opravného prostředku UEFA tvrdí, že Tribunál zkreslil její žalobní důvod týkající se svobody poskytování služeb, neboť před ním tvrdila, že opatření přijatá Spojeným královstvím představují diskriminaci subjektů televizního vysílání usazených v jiných členských státech a že definice „autorizovaného subjektu televizního vysílání“ ve smyslu právních předpisů Spojeného království je příliš restriktivní na to, aby byla přiměřená cíli těchto právních předpisů. Podle UEFA měl přitom Tribunál konstatovat, že taková opatření jsou na základě každého z těchto dvou důvodů nepřiměřená.
- 87 V rámci druhé části pátého důvodu kasačního opravného prostředku UEFA tvrdí, že je analýza Tribunálu chybná, protože Tribunál vycházel z předpokladu – na základě pouhé skutečnosti, že závěrečná fáze turnaje EURO může být považována za jednu a tutéž událost a že je jako celek událostí zásadního významu – že cíle spočívajícího v zajištění širokého přístupu veřejnosti k televiznímu vysílání této události nemůže být náležitě dosaženo méně závažným omezením, než které vyplývá z opatření přijatých Spojeným královstvím, jako je například seznam obsahující pouze některé konkrétní zápasy závěrečné fáze turnaje EURO.
- 88 V rámci třetí části pátého důvodu kasačního opravného prostředku UEFA tvrdí, že i kdyby mohla být závěrečná fáze turnaje EURO považována za jednu událost zásadního společenského významu pro Spojené království, měla Komise povinnost důkladně posoudit slučitelnost uvedených opatření s ustanoveními Smlouvy týkajícími se volného pohybu služeb a hospodářské soutěže.
- 89 Podle Spojeného království a Komise je pátý důvod kasačního opravného prostředku neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 90 V rámci první části pátého důvodu kasačního opravného prostředku UEFA Tribunálu ve skutečnosti vytýká, že porušil povinnost uvést odůvodnění, neboť neodpověděl na argumenty, které před ním byly uplatněny a které vycházejí z údajně diskriminační povahy opatření přijatých Spojeným královstvím a příliš restriktivního vymezení pojmu „autorizovaný subjekt televizního vysílání“.
- 91 Z ustálené judikatury Soudního dvora v tomto ohledu vyplývá, že Tribunál nemusí poskytnout vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každou z úvah uvedených účastníky sporu. Odůvodnění Tribunálu tedy může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, proč Tribunál nepřijal jejich argumenty, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat soudní přezkum. Tribunál

zejména nemusí odpovídat na argumenty účastníka řízení, které nejsou dostatečně jasné a přesné, protože nebyly nijak konkrétně rozvedeny a nebyly podloženy žádnou konkrétní argumentací (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 9. září 2008, FIAMM a další v. Rada a Komise, C-120/06 P a C-121/06 P, Sb. rozh. s. I-6513, body 91 a 96, a ze dne 5. července 2011, Edwin v. OHIM, C-263/09 P, Sb. rozh. s. I-5853, bod 64).

- 92 Pokud jde o argument vycházející z údajně diskriminační povahy právních předpisů Spojeného království, je nutno připomenout, že Tribunál v bodech 148 a 149 napadeného rozsudku zaprvé uznal, že tyto právní předpisy představují omezení volného pohybu služeb, neboť je ve skutečnosti pravděpodobnější, že všechny zápasy závěrečné fáze turnaje EURO bude prakticky exkluzivně vysílat subjekt televizního vysílání provozující volně dostupné kanály, usazený „se vši pravděpodobností v tomto členském státě“, a nikoli jeho konkurent usazený v jiném členském státě. Zadruhé Tribunál upřesnil, že takové omezení může být odůvodněné, protože má za cíl ochranu práva na informace a zajištění širokého přístupu veřejnosti k televiznímu přenosu událostí zásadního společenského významu bez ohledu na to, zda se jedná o události národní či nikoli.
- 93 Tím, že Tribunál takto rozhodl, podal dostačující, byť implicitní odůvodnění, jež umožňuje, aby se UEFA seznámila s důvody, proč Tribunál nepřijal její argumenty, a aby Soudní dvůr provedl přezkum.
- 94 Pokud jde o argument týkající se údajně restriktivního vymezení pojmu „autorizovaný subjekt televizního vysílání“, je třeba poukázat na skutečnost, že tento argument byl uveden pouze v jediném bodě návrhu na zahájení řízení, který čítá celkem 176 bodů. Dále byl tento argument založen toliko na tvrzení, že toto vymezení je zřetelně restriktivnější než vymezení použité ostatními členskými státy a že v praxi omezuje počet subjektů, které mohou požadovaným podmínkám vyhovět, na pouhé tři. Konečně je třeba uvést, že UEFA v replice uvedený argument rozvedla pouze ve dvou stručných větách.
- 95 Proto s ohledem na to, že uvedený argument nebyl ve spisech účastníka řízení předložených Tribunálu nijak konkrétně rozveden, nebyl Tribunál povinen na něj odpovídat.
- 96 Pokud jde o druhou část pátého důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba předeslat, že je založena na nesprávném výkladu bodu 152 napadeného rozsudku. V tomto bodě totiž Tribunál nevycházel z předpokladu, že by cíle spočívajícího v zajištění širokého přístupu veřejnosti k televiznímu vysílání jediné události zásadního významu nemohlo být náležitě dosaženo méně závažným omezením. Tribunál zamítl žalobní důvod UEFA z důvodu, že byl založen na chybném předpokladu, jelikož vycházel z toho, že opatření přijatá Spojeným královstvím jsou nepřiměřená, protože „běžné“ zápasy závěrečné fáze turnaje EURO nejsou zásadního významu. Tribunál přitom důvodně rozhodl tak, jak rozhodl, neboť v bodech 123 až 141 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že závěrečná fáze turnaje EURO jako celek, tedy včetně „běžných“ zápasů, může být považována za událost zásadního společného významu pro Spojené království.
- 97 Pokud jde konečně o třetí část pátého důvodu kasačního opravného prostředku, z bodu 19 tohoto rozsudku vyplývá, že je na Komisi, aby provedla omezené zkoumání, jehož předmětem je pouze zjišťování zjevně nesprávného posouzení členských států při sestavování vnitrostátních seznamů událostí zásadního významu.
- 98 S ohledem na výše uvedené je nutno celý pátý důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný.

K šestému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení, kterého se měl Tribunál dopustit při uplatňování práva vlastnit majetek

Argumentace účastníků řízení

- 99 Podle UEFA se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že již pouhá skutečnost, že lze závěrečnou fázi turnaje EURO považovat za jednu a tutéž událost zásadního významu, stačí k tomu, aby byl zásah do vlastnických práv tohoto sdružení v souvislosti s každým ze zápasů tohoto turnaje považován za nutně přiměřený. Dále se měl Tribunál dopustit zásadnějšího pochybení, když opomněl posoudit rozsah omezení vlastnických práv UEFA, kvůli čemuž nemohl náležitě analyzovat otázku, zda znevýhodnění způsobené opatřeními přijatými Spojeným královstvím bylo přiměřené sledovaným cílům, či nikoli.
- 100 Spojené království a Komise zpochybňují opodstatněnost tohoto důvodu kasačního opravného prostředku.

Závěry Soudního dvora

- 101 Podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie má každý právo vlastnit zákonně nabytý majetek, užívat jej, nakládat s ním a odkazovat jej. Užívání majetku však může být rovněž upraveno zákonem v míře nezbytné z hlediska obecného zájmu.
- 102 Z úvah obsažených v bodech 10, 20 a 21 tohoto rozsudku je v tomto ohledu zřejmé, že porušení práva UEFA vlastnit majetek vyplývá již z článku 3a směrnice 85/552 a že toto jeho porušení může být v zásadě odůvodněno cílem spočívajícím v ochraně práva na informace a v zajištění širokého přístupu veřejnosti k televiznímu přenosu událostí zásadního významu. Dále vzhledem k tomu, že Spojené království platně označilo za událost zásadního významu všechny zápasy závěrečné fáze turnaje EURO, byla Komise povinna posuzovat pouze ty dopady tohoto úkonu na právo UEFA vlastnit majetek, které jdou nad rámec dopadů, s nimiž je zařazení této události na seznam událostí určených těmito orgány nutně spojeno.
- 103 Jediná tvrzení UEFA týkající se takových dopadů ale vycházejí z toho, že potenciální nabyvatelé při dražbě předmětných vysílacích práv, a sice BBC a ITV, tvoří alianci a předkládají společnou nabídku. Z návrhu na zahájení řízení předloženého Tribunálu však vyplývá, že takový argument nebyl před Tribunálem uplatněn. S ohledem na judikaturu připomenutou v bodě 76 tohoto rozsudku jej tedy UEFA nemůže uplatnit v rámci tohoto řízení o kasačním opravném prostředku.
- 104 Za těchto podmínek je třeba šestý důvod kasačního opravného prostředku odmítnout.

K sedmému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení v souvislosti s odůvodněním sporného rozhodnutí

Argumentace účastníků řízení

- 105 UEFA tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nevyžadoval, aby Komise respektovala požadovanou úroveň odůvodnění, a to ve vztahu ke každému ze šesti meritorních důvodů uplatněných v kasačním opravném prostředku. Sporné rozhodnutí mělo být podle UEFA zrušeno předně proto, že neobsahuje dostatečné odůvodnění ohledně kvalifikace závěrečné fáze turnaje EURO jako události zásadního významu. Dále je podle ní odůvodnění tohoto rozhodnutí nedostatečné také v souvislosti s překážkou volného pohybu služeb, volné hospodářské soutěže

a práva UEFA vlastnit majetek. Tribunál konečně neměl při určování, zda bylo Komisí podané odůvodnění dostatečné, vycházet z údajně privilegovaného postavení, které má UEFA jakožto majitel práv.

106 Podle Spojeného království a Komise je sedmý důvod kasačního opravného prostředku neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

107 Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že odůvodnění vyžadované článkem 253 ES musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musejí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat přezkum. Požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání těchto vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčko všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (výše uvedený rozsudek Bertelsmann a Sony Corporation of America v. Impala, bod 166 a citovaná judikatura).

108 Z judikatury také vyplývá, že jestliže přijetí dotčeného aktu spadá do kontextu, který dotčené osoby dobře znají, může být tento akt odůvodněn stručně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. června 2012, Polsko v. Komise, C-335/09 P, bod 152 a citovaná judikatura).

109 Pokud jde o rozhodnutí přijatá na základě čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552, je třeba připomenout, že Komise při jejich přijímání nevykonává vlastní rozhodovací pravomoc, nýbrž pravomoc kontrolní, která je mimoto zúžena a omezena pouze na zjišťování zjevně nesprávného posouzení členských států při určování událostí zásadního významu (viz body 12 a 19 tohoto rozsudku). Uvedená rozhodnutí tedy musejí být vykládána ve světle oznámených vnitrostátních opatření.

110 Dále je třeba poukázat na skutečnost, že se taková rozhodnutí týkají nejen členského státu, který je oznamuje Komisi, ale též zejména subjektů televizního vysílání provozujících televizní kanály v tomto členském státě a majitelů výhradních vysílacích práv k daným událostem. Nelze přitom popřít, že tyto hlavní dotčené subjekty znají důkladně kontext, v němž byla tato rozhodnutí přijata, neboť se má za to, že – přinejmenším pro účely vyjednávání o cenách za tato práva – znají všechny faktory, které podstatně ovlivňují jejich hodnotu, a zejména význam, jaký má daná událost pro veřejnost v dotčeném členském státě.

111 Za těchto podmínek může být rozhodnutí Komise přijaté na základě čl. 3a odst. 2 směrnice 89/552 odůvodněno stručně. Komise má konkrétně možnost uvést jen stručné důvody, proč určitou událost považovala za událost zásadního významu. Z úvah obsažených v bodech 20 a 21 tohoto rozsudku mimoto vyplývá, že odůvodnění týkající se slučitelnosti opatření přijatých Spojeným královstvím s pravidly upravujícími volný pohyb služeb, volnou hospodářskou soutěž a právo vlastnit majetek mohou být implicitní. Konkrétně v případě, kdy dopady na volný pohyb služeb, na volnou hospodářskou soutěž a na právo vlastnit majetek nejdou nad rámec dopadů, s nimiž je zařazení dané události na seznam podle čl. 3a odst. 1 směrnice 89/552 nutně spojeno, není v zásadě nezbytné takový závěr konkrétním způsobem odůvodňovat.

112 V projednávané věci je třeba poukázat na to, že v bodech 5, 6 a 18 odůvodnění sporného rozhodnutí jsou uvedeny důvody, proč měla Komise za to, že za událost zásadního významu mohou být považovány všechny zápasy, které jsou součástí závěrečné fáze turnaje EURO. V bodě 6 odůvodnění se tak mimo jiné uvádí, že tato událost má ve Spojeném království mimořádný ohlas, neboť je velmi oblíbená u široké veřejnosti, a nikoli pouze u veřejnosti, která sportovní události zpravidla v televizi

sleduje. Toto konstatování je dále upřesněno v bodě 18 odůvodnění, z něhož vyplývá, že uvedená událost byla vždy vysílána ve volně dostupném televizním vysílání a měla jako taková vysokou sledovanost.

- 113 Z hlediska výše uvedeného se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že sporné rozhodnutí obsahuje nezbytné informace, jež umožňují, aby se UEFA seznámila s důvody, proč Komise dospěla k závěru, že za událost zásadního významu lze považovat všechny zápasy, které jsou součástí závěrečné fáze turnaje EURO, a aby Tribunál přezkoumal opodstatněnost tohoto závěru.
- 114 Pokud jde o ostatní aspekty odůvodnění sporného rozhodnutí, nic v projednávané věci nenasvědčuje tomu, že by dopady na volný pohyb služeb a na volnou hospodářskou soutěž šly nad rámec dopadů, s nimiž je zařazení závěrečné fáze turnaje EURO na seznam událostí zásadního významu nutně spojeno. Ohledně údajného porušení práva vlastnit majetek jdoucího nad rámec toho, co vyplývá ze samotného zařazení událostí, je třeba připomenout, že takový argument uplatnila UEFA až před Soudním dvorem.
- 115 S ohledem na výše uvedené je třeba sedmý důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jako neopodstatněný.
- 116 Vzhledem k tomu, že žádnému ze sedmi důvodů, které UEFA uplatnila na podporu svého kasačního opravného prostředku, nelze vyhovět, je nutné jej zčásti odmítnout jako nepřijatelný a zčásti zamítnout jako neopodstatněný.

K nákladům řízení

- 117 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a UEFA neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů tohoto řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zčásti odmítá a zčásti zamítá.**
- 2) Union des associations européennes de football (UEFA) se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Podpisy.